

34
juun. 204.

Ka ilma peale ning arwati ilma
jänge noorpaari tulewat nonda
jadmist ette. Kui kivimule jäites
hea ilm oli, siis piis ka kõik hea
olema; ei aga fant ilm, siis piisid
nad riidus ja tulis elama. - Kui kaitus
mõidas oli ning noorpaar kivimist
välja tulid, natfupid wanaaamori
ema liirka teha. Nad natfupid noor
paari wahelt läbitinuid, jett jelle
läbi piisada armastus nende wahel
milmans minema. Eha jälle, pruudid
panni naelapea põue, siis jurna
rende lappes ära. - Teel noorpaari
aega panid jälle mitonid ilmapüüta
juhturnijä tältele. Kui noorpaari
waner teel ära lagus, siis ei alla
rendel lappi; eha kui muud äperust
juhtus, siis piis päraff peale inna
mingit õnnelust juhturnina, kas
warakult loferi jäesnine eha muud.

Kivimist jäitis noorpaar pruudid
koofe. - Ohta tulewalge hakkafid
pulmalijed tulema. Pulmalijed löid
igaias leiwa koti ja paar puuklit
Siina naaga, mis perwanamatele jäid

äraantud. - Pulmalijed kuttuti niid
renni ääre jõma. Jõomas olid 35
wäi-fai, kuliwat ja keedet calas, ja
pöid tublid ja lisa. Muudugid mõista,
ei puudunud wiin jõmma alla ja
õllekannud keiji. jõmmaaga wahet
pidamata rinek.

Mõlemapool jaedul oli igalühel
kars laulimist, nel mitonepuuste
pulma toimetusle juures laulfi. Ohta
hija, kui keretu wiimise aeg rätte
jõudis, laulfiid pruudidpoolfjed laulimafid
pruudidpöid meelatudufjed:

Piisukene, noorukene!
Muudimene mu wernikene!
Piiupois mu poelivenda!
Kaawaron wanornikene!
Saa aga wanarn jiid jõnni,
Siis jänni, kulla muule,
Hele manteli maatala,
Ametmees auueibara!
Hakka aga hobust chitama,
Wanreit ju walnispanema!
Siis tuleb aeg ju teele minna,
aeg on arwatud raale!
Waneriid waatwad walje peele.

Stomurina